

хлѣбомъ и проч.

8. Нѣкои прилагателны що происходятъ отъ глаголы, кои-то приимать род. и други нѣкои както: побнъ, испобнъ, празенъ, тощъ, лишѣнъ, достѣнъ, недостѣнъ. Ѹста клѣтвы ѿ горести побна сѣть. тощъ всѣкѣа добродѣтели; испобнъ нѣво ѿ землѣ славы твоѣа.

9. Послѣ глаголы-те сложны отъ предлозы-те Ѡ и ѿзъ: но они часто и ся повторявать; както: Ѡхождѣ свѣта и Ѡ свѣта, ѿзбави мѣ мѣки и ѿзъ мѣки.

10. Въ родителенъ ся полага и допълненіе-то на дѣйствителны-те глаголы, кога они иматъ предъ себе отрицателно-то нарѣчіе не, както: не ѿмѣю хлѣва, не пишѣ писмѣ, не виждѣ свѣта, и проч. и не толко допълненіе-то но и исто-то подлежаще се поставява въ родител. падежъ послѣ отрицателны-те не и нѣсть; както: нѣсть Бѣга рѣзвѣ тебѣ, нѣсть хлѣва, не вѣдетъ котомѣ смѣрти. Нѣсть ся встрѣчава и съ именителный падежъ: както рече безѣменъ нѣсть Бѣгъ (вм. Бѣга).

11. Послѣ слѣдующи-те нарѣчія: влѣзъ, мѣмо, внѣтръ, внѣ, ѿкрестъ, кромѣ, прѣ-